

CASTINGSCENE GRUTTE PIER – RINTSJE

Pier komt thuis na een dag hard werken op het land.

Hij zegt zijn geliefde Rintsje niet gedag.

Gaat zitten, languit.

Ze kijkt hem aan. Glimlach rond haar mond.

Dat ziet hij. Blikken over en weer.

PIER

Wat is er?

RINTSJE

Niks. Ik kijk alleen maar.

PIER

Ik ben klaar. 't Is mooi geweest.

RINTSJE

Wil je bier?

PIER

Heb je bier?

RINTSJE

Ik heb bier, ja.

Gehaald bij de oude Jacobse.

Ik heb het zelfs koud staan.

PIER

Hoe...

RINTSJE

In 't stroompje gelegd.

Voor Pier een ijskoud feestelijk biertje.

PIER

(observeert)

Vertel het maar.

RINTSJE

Wat?!

PIER

Jij schenkt mij nooit een biertje in zonder dat er iets is.

Er is iets. Ik zie het in die ogen van je.

RINTSJE

Eerst een biertje.

Pier staat op. Hij pakt haar beet.

RINTSJE (vervolg)

Voorzichtig.

Hij laat haar los. Draait haar om. Dat "voorzichtig" zegt hem genoeg. Hij kijkt haar in de ogen, alsof hij ergens in die ogen een heel verhaal kan zien.

PIER

't Is zo, is het niet?

Het is zo! Is het zo?

Zeg dat het zo is

RINTSJE

Ja, het is zo.

Ik dacht het al een tijdje.

Maar vandaag... ik ben wat... dat is een goed teken, toch?

PIER

Dat wordt me er eentje.

Die knul gaat me helpen op het land.

Ze groeien over je heen, weet je dat?

Dat ik tegen hem op staar.

RINTSJE

Het kan ook een meisje zijn.

PIER

Echt niet, 't wordt een jongen.

Een meisje... dat is een te groot geschenk voor een man als ik.

Rintsje lacht.

Pier houdt haar ogen dicht voorzichtig.

Dan pakt hij uit een zak een medaillon.

Het is lastig om dat haar om te doen, met één hand.

PIER

Ogen dicht...

Met twee handen lukt het.

Dan opent ze haar ogen.

Ze voelt aan het medaillon.

RINTSJE

't Is te veel, Pier.

We moeten sparen.

PIER
Voor wat! Ik heb alles!

RINTSJE
(*aarzelend*)
Voor een andere plek.

De stemming slaat om.

PIER
Dit is wat het is. En dat is genoeg.

RINTSJE
Maar dit is geen land om kinderen te laten opgroeien.

PIER
Ze worden hier geboren. Ze groeien hier op.
En ze gaan van het land hier houden.
Friesland, waarvoor ze bereid zijn te sterven.

RINTSJE
Maar over de horizon, Pier... over de horizon is land...
Waar wij met ons..

PIER
(*ruig*)
Er is daar niks! Helemaal niks. Hoe krijg je het in je kop!

Ze schrikt en voelt aan haar buik.

PIER
Zo bedoel ik het niet.
Ik bedoel.
Later. Tijd zat.

Hij kijkt weer in die ogen.

PIER (vervolg)
Ik wil graag dat feest weer terug.

Een aanvullende improvisatie wordt op prijs gesteld.